

ва, да знае човѣкъ, какви растения и животни съществуватъ, какъ живѣятъ и се развиватъ, или въ това, какъ става храненето, кръвообръщението въ човѣка и т. н. Дойде ли до това знание, човѣкъ трѣбва да отиде по-нататѣкъ, да намѣри връзка между всички системи въ човѣка, да проникне до тѣхния вътрешенъ смисълъ и т. н. Като дойде до истинската наука, до онзи просторъ, който тя открива, човѣкъ се подмладява, чувствува се радостенъ и веселъ, че може да работи. Алхимикътъ знае методитѣ, чрезъ които може да се подмлади. Като остарѣе, той извиква нѣколко отъ добритѣ си студенти да го пазятъ отвѣнъ. Той взима необходимитѣ елементи за подмладяване и влиза въ ретортата, дето прекарва цѣли деветъ месеца. Като мине това време, професорътъ излиза отъ ретортата, но вече подмладенъ и пречистенъ, съ нови сили за работа и животъ. Голѣмо търпение и самообладание се изисква отъ тия студенти, които знаятъ, че професорътъ имъ се е подложилъ на нѣкакви опити, да не любопитствуватъ, да видятъ, какво става съ нето въ ретортата. Най-малкото любопитство отъ тѣхна страна е въ състояние да развали работата на професора имъ. Когато излѣзе отъ ретортата подмладенъ и пречистенъ, професорътъ ще разправи на студентитѣ си всичко онова, което е преживѣлъ.